

Summir vóru

Fríggjadagin fer Hjørleif Magnussen frá eftir at hava verið tollari í Klaksvík í næstan 42 ár

Hjørleif Magnussen í Klaksvík var ein av teimum fimm fyrstu tollarunum, ið settir vórðu í starv í Føroyum. Tað var 1. januar 1949, og Hjørleif hevur røkt hetta starv síðan. Men nú er hann fyltur 70 ár og nýðist tí frá. Fríggjadagin hevur hann sín seinasta arbeiðsdag í tollbúðini úti í Klaksvík.

- Tað má vera tekin um, at eg havi havt tað gott, tá eg havi arbeiðt her í næstan 42 ár, sigur hann.

komu eftir fiski og við salti og kóli. Hvørja ferð eitt skip kom, skuldi tollarin til verka. Harafrat sigldu Tjaldrið og Dronning Alexandrine upp á Klaksvíkina.

- Í miðal lógu 60-70 skip á vágini um mánaðin. Tað kundu vera so nógv skip í senn inni, at vit næstan kundu ganga yvirum eftir skipunum. Eg kundi arbeiða alt samdøgrið uttan steðga, til eg bara mátti gevast av móði, sigur hann.

60-70 SKIP INNI

Tað er ikki heilt tað sama nú, sum tá hann byrjaði at vera tollari. Nú er so nógv pappírsarbeiði. Nakað annað var, tá skipum úr øllum londum komu inn á Klaksvíkina, og øll skuldu tey tollast.

- Tað var ein strævin tíð, tí skipiini vóru nógv. Í tiggju ár var eg einsamallur tollari í Klaksvík, men eg fekk altíð góða hjálp frá politinum. Vit arbeiðdu so væl saman. Stóð á hjá teimum, hjálpti eg teimum afturfyrir.

Í 50- og 60-árunum var Klaksvíkin tann størsta havnin í landinum. Hagar komu allir ensku trolararnir og allir sildabátarnir. Skip

STUTTLIG MINNI

Men sjálvt um tað var strævið, hevur Hjørleif tollarin nógv stuttligt at minnst aftur.

- Eingilskmenninir vóru vanliga ógvuliga fittir at fáast við. Tað hendi seg, at onkur hevði brotið seglið, men so rindaðu teir sína bót, og so var alt í lagi.

- Teir høvdu sína rátið, ið var seks fløskur av whisky til skiparan og tólv av romm til manningina. Rommfløskurnar vórðu skonktar til manningina. Stýrimaðurin fór við einum bikari og skonkti tveir ferðir um dagin, ein snaps til døgurða og ein til nátturða. Tólv snapsir vóru í hvørjari fløsku, so tað vóru stórir snapsir. Lógu teir ov leingi, mátti eg umboð aftur, tí teir skuldu hava sína dagligu rátið.

- Sviarnir og normenninir haldi eg ikki seldu svart, men teir vóru bara so nógvir. Tað mundi vera 15-20 mans á hvørjum skipi, og teir kundu vera so nógvir, at allir sluppu ikki inn, tá teir fóru niðan í dans.

SELDU SVART

- Verri var við fraktskipunum, sum komu til Kjolbro eftir fiski ella við kóli og salti. Teir høvdu altíð hug at selja. Eg minnst ein spani-óla, Rio de Ares, sum kom higgar eftir fiski. Teir høvdu

altíð hug at selja. Eina ferðina, hann lá á Kósini, fóru eg og politisturin Hilmar Thomsen yvir, og vit sóu tá eina línu, ið hekk úr hinum borðinum. Vit drógu hana upp sum var tað ein fiskilína. Teir høvdu spent hana yvir á hitt landið og hongt fløskur í, men tá vit komu var bara ein fløska eftir.

- Íslendingarnir vóru heldur ikki ov góðir. Trolararnir, sum seldu niðri í Cuxhaven, kom henda vegin eftir ísi. Ein, ið nevndist Røðull var herviligur. Eina ferðina fór eg rennandi í myrkri eftir einum, sum hevði keypt frá hesum skipi, og eg fór eftir høvðinum í eina á. Eina aðru ferð mátti eg senda boð eftir politistinum, tí íslendingarnir høvdu barst. Tá, minnst eg, at Jaspur Leivsgarð spenti revolvaran um miðuna á sær bara fyrir at ræða teir. Tá vóru teir eisini bangnir.

- Faroe Shell var eisini til tikið fyrir at selja. Eina ferðina fóru Hilmar og eg umboð, men einki vit funnu. Tá sóu vit eitt hol í loftinum í messuni, og tá vit lýstu, sóu vit í botnin á eini fløsku. Hilmar gjørdi ikki mætari enn at skreða alt niður frá, og tá funnu vit fleiri fløskur.

EIN AFTRAT

Hóast nógv var at gera, gekst illa at fáa fleiri fólks. Sýslumaðurin royndi at

biðja um at fáa ein tollara aftrat, men tað var avvíst. Ikki fyrr enn tiggju ár sinni varð Børge Simonsen settur aftrat sum tollari.

Tann lættasta tíðin var undir læknastríðnum. Klaksvíkin var stongd, og tí komu eingi skip inn. Tí hevði Hjørleif tá at kalla einki at gera. Hann slapp heldur ikki út í tollbúðina, uttan so at politistarnir vistu, at hann veruliga hevði nokur ørindi har.

MUNUR Á

Tað er eitt sindur á muni á tollbúðini, ið nú verður bygd í Havn fyrir milliðinir, og so tollbúðini, Hjørleif situr í í Klaksvík.

Tollbúðin í Klaksvík byrjaði í sama húsi, hon nú er í. Tað var upprunaliga eitt fiskihús, og har eru nú havnarskrivstova og tollbúð. Í fyrstani sótu bæði politistarnir og sakførarin Bjarni Lützen í somu hølum, tollbúðin ná hevur. Tá var so trøngt, at høvdu politistarnir okkurt serligt at gera, máttu tollarin út. Tá læknastríðið byrjaði, og allir politistarnir komu til Klaksvíkar, flutti tollarin niðan í kjallaran hjá sýslumanninum, har hann var til polititíð keypti gamla posthúsið. Og so flutti tollbúðin oman aftur í upprunaliga tollbúðina.

Umstøðurnar har hava ikki júst verið nakað at

Hjørleif Magnussen hevur nú bara trýggjar dagar eftir at arbeiða sum tollari í Klaksvík

hann, og tað skal hann eiga: Hann syrgdi fyrir, at tollbúðin fekk jættaðar 50.000

Vit vera í
PARKINI
10. okt.
Danmark-Føroyar